

تلمه که درین کتاب نکرده اند که در خود بران آرد تا بران این برود و از خدای
 عزوجل توفیق خواهد پس کج گند از طاعت باوان را و امواس کند و تکیه بران
 نکند و نه اندیشه که من چنین طاعتها من کنم و خود بدان دیگران افزونی
 نه نمود و آنچه میکند چه تکیه کردن بر طاعت مزدا ن نمود و انرا با بر تکیه و از خدای
حکایت کرده اند که راهی بود به است که او را صومعه بود اندر کوهی در بر در آن
 صومعه درستی بود و چشمه آب که از آن آب بخوردی و طهارت میساختی و مغفله
 سال خدای عزوجل در آن صومعه عبادت کرد و از خلق بر برید و از لغت با
 و راحت تا بر این جهان هیچ نصیب نکردت شبی در دل خود گفت دلم از خدای
 عزوجل مرا بدین که کردم در جهای بسیار در بهشت خواهد داد و تو ایسای بسیار
 بمن خواهد سپرد پس چون روز دیگر شد از صومعه بیرون آمد و طهارت
 سازد و در صبی که بر در صومعه بود خشک شده بود و چشمه آب نیز خشک شده
 بود زاهد دانست که گناهی کرده است که خدا ینعالی او را بدان بلا مبتلا کرده
 تا جاوار از آن جا بیاید وقت چون او را آب باقیستی از بهر خوردن و طهارت
 ساخت پس چون از آن جا بر رفت پیاپی از پیش آمد یک سبانه روز
 همی رفت و از تکیه رنجور شد که در آن بیان آب نبود و روز دیگر همی رفت

فضل روزه عاشر **باب** چهل و سوم در فضل ماه رجب چهل
 و چهارم در فضل ماه شعبان **باب** چهل و پنجم در بیان فضل شب براءت
باب چهل و ششم در فضل ماه رمضان **باب** چهل و هفتم در فضل شب
 قدر **باب** چهل و هشتم در فضل نماز تراویح **باب** چهل و نهم در فضل روز
 عید **باب** نجاه در فضل شکرانه سوال **باب** نجاه یکم در فضل بیت
 و پنجم ز القعد **باب** نجاه دوم در فضل دهم رالح **باب** نجاه و سیم
 در فضل قرآن خواندن و بیان سوره آن **باب** نجاه و چهارم در فضل نماز نای
 فضایل که آمده

هذه کتاب تبتیه العاقبتین

بسم الله الرحمن الرحيم ونسب بالخیر

الحمد لله رب العالمین والصلوة علی نبینا محمد و آله اجمعین این کتاب
 تصنیف کرده اند تا درین یاد کرده شود در اخبار شیخنا صلی الله علیه و سلم
 و ادواتا بیان لوجهی الله عنهم اجمعین و از لغت عالمان و تکیه من ان رحمة الله علیهم